

1. โครงสร้าง

มาตรฐานของบุคลากรในประเทศที่ควรได้รับการพัฒนามีดังต่อไปนี้คือ ทักษะด้านภาษาอังกฤษ ทักษะด้านบริหารจัดการ การวางแผน การตลาด ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มาตรฐานด้านฝีมือแรงงาน มาตรฐานวิชาชีพ มาตรฐานการให้บริการ โดยเฉพาะ SMEs ซึ่งยิ่งต่อยกว่าธุรกิจขนาดใหญ่อย่างมาก นอกจากนี้ควรมีการตั้งโครงการสำคัญ (Winning Project) ด้านการศึกษาเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทุนมนุษย์ภาคบริการเพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถของประเทศ และให้สาขาวิชาชีพทำงานร่วมกับภาคเอกชน ภาคการศึกษาและภาครัฐเพื่อให้เกิดบูรณาการ

2. ความเชื่อมโยงและเครือข่าย

ภาครัฐควรสร้างนโยบายและแผนงานด้านทุนมนุษย์เพื่อรองรับการเปิดเสรีภาคบริการอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

มีการสร้างแรงจูงใจให้ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐมากกว่านี้

ภาครัฐควรประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐให้มากขึ้นภาครัฐควรประสานงานกับเอกชนให้มากขึ้น นอกจากนี้ควรมีการจัดตั้งสภาทุนมนุษย์ภาคธุรกิจบริการ

3. การเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน

การปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน การฝึกอบรมระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว เพื่อพัฒนาคุณภาพด้านทักษะภาษาต่างประเทศ

การสร้างเครื่องมือรับรองคุณภาพมาตรฐานของบัณฑิตให้เท่าเทียมกัน ควรนำจุดเด่นของไทยไปใช้ในการพัฒนาที่ยั่งยืน

เช่นการหลอมรวมศิลปวัฒนธรรมและศิลปวิทยา และความเป็นเสน่ห์ไทยในงานบริการ

4. อุปสรรค

การขาดข้อมูลพื้นฐานเช่น ภาวะต่างคนต่างทำ ข้อมูลการจัดกระจายไม่เป็นระบบ และปัญหาค่านิยมเช่นการไม่นิยมงานบริการ

นอกจากนี้ยังมีการขาดแคลนบุคลากรระดับปฏิบัติการ

5. โอกาส

การสร้างงานจากการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะสูง และการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้

6. ความเสี่ยง

การแย่งงานในประเทศ และปัญหาการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีทักษะไปยังต่างประเทศ